

LLIÇÓ VI

reu-nió

re-u-ni-ó

peu-et

pe-uet

avançaven

avançàvem

el blau del qual

i el seu blau

llunyants

llunyans

violàcia

violàcies

emoltades

embolicades, embolcallades

gassa

gasa, glassa

percevia

percebia

el confins

els confins

del horitzó

de l'horitzó

LLIÇÓ VII

segón

segon

diguereu

diguéreu

cadascún

cadascún

oblíqua

obliqua

instans

instants

assolia

assolia

Putser

rotser

instin

instint

mentre tant que

esmorteeix

llurs

extraordinaria

LLIÇÓ VIII

Agraiment

llengueta

Cuan

llabis

creències

il·lustraran

lluiment

su

LLIÇÓ IX

tipus

soport

bofetada

butifarra

montanya

puguem, puguem

bocal (adjectiu)

abans

almeriense

mentre

esmorteeix

les seves

extraordinaria

Agraiment

llengueta

quan

llavis

creences

il·lustraren

esclat, esplendor

el seu, son

tipus

suport

bufetada

botifarra

muntanya

puguem, puguem

bucal

abans

almeriense

almerienca

s'extent

s'estón

fins la riba

fins a la riba

Meditarrà

Mediterrani

esbeltes

esveltes

con

com

planteacions

plantacions

llimonés

llimoners

dorats

daurats

OBSERVACIONS

Heu comès algunes faltes d'accentuació. Mots com segon i cadascun no s'accentuen en català; en canvi, s'han d'accentuar mots com organ, canon. No s'accentuen tampoc mots com assolia, dia, crua, i sí mots com patria, mútua. Llegiu de nou la lliçodel llibre referent a l'accent gràfic.

El possessiu llur (o llurs) és només correcte quan es refereix a més d'un posseïdor; si es refereix aun sol posseïdor, cal reemplaçar-lo per el seu (o la seva, els seus les seves).

Noteu que hi ha algunes discrepàncies entre el català i el castellà en l'ús de la a i la e i de la o i la u. Així: avantatge, ventaja; emparar, amparar; assemblea, asamblea; suport, soporte; bufetada, bofetada, etc.